

ISBN: 978-625-7854-54-2

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 354

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Editör

Hümeyra Çalışkan

Düzeltili

Yunus Karadağ

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Ekim 2020
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No: 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212 612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

WPC Matbaacılık San. Tic. A.Ş.

Osmangazi Mah. Mehmet Kopuz

Cad. No:17/1 PK 34522

Esenyurt / İSTANBUL

Sertifika No: 35428

Telefon: 212 886 83 30

© Özgün adı *L'Amour Des Fantômes* olan bu kitabın Türkiye'de tüm yayın hakları Kalem Ajans ile yapılan telif sözleşmesi gereği Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir.

HAYALETLERE
DUYULAN
SEVGİ

Christian Bobin

Türkçesi:
Murat Erşen

Christlan Bobin

(24 Nisan 1951, Creusot, Fransa) Fransız yazar, şair, denemeci. Felsefe öğrenimi gören Bobin'in eserleri genelde şiirle denemenin kesişiminde yer alır. Dünyaya "iyilik, yavaşlık ve dikkat"le yaklaşan ve fragmanter üslubu benimseyen yazısı, bir ânı temsil eden küçük tablolara yoğunlaşır, küçük bir mekân-daki sonsuz kuvvetlerin peşine düşer.

Altmıştan fazla yapıt vermiş Bobin'in Türkçede yayınlanmış diğer eserleri: *Alakarga* (Can, 2000), *Eksik Parça* (2011, Monokl), *Yerlerde Bir Aziz* (Monokl, 2012), *Neşe-İnsan* (2015, Monokl).

Murat Erşen

Strasbourg Marc Bloch ve Galatasaray üniversitelerinde felsefe okudu. Çeşitli üniversitelerde misafir öğretim görevlisi olarak dersler verdi. Hâlen Lyon 3 Üniversitesi'nde siyaset felsefesi alanında doktora çalışmasını sürdürüyor. Özellikle felsefe alanında Fransızca ve İngilizceden çeviriler yapıyor. René Descartes, Alain Badiou, Jean-Luc Nancy, Jacques Lacan, Lars Svendsen, Oscar Wilde, Marguerite Duras gibi isimlerin eserlerinin de aralarında yer aldığı altmıştan fazla başlığı Türkçeye kazandırdı.

Siyah bir kelebek, penceremin önünde, çayırın üstünde uçuyor. Onu bu küçük kitabın ilk satırlarını benim adıma yazması için görevlendiriyorum. Sonra kontrolü tekrar ele alacağım.

Creusot'da doğdum -ama bu cümle fazla muğlak. Yirmi dokuz yaşında, bir sonbahar akşamı, Creusot'daki Allevard sokağında doğdum. Yüzüm öyle saf bir yüze çarpmıştı ki etten değil, gök mavisindendi. Bizimkiyle en küçük ayrıntısına kadar karışmış başka bir dünyaya açılan bir kapı.

Hayır, henüz o noktada değil (Siyah kelebek, panayırdaki güldüren aynalardan¹ oluşan bir labirentte dolaşan çocuk gibi havada süzülüyor -her yerde görünmez saydamlığa çarpıyor). Hakiki doğum, sayılan tek doğum, ruhun doğumu, onun içimize incelikli ve heyecan verici girişi. Ruh beşikleri sel gibi basıp doldurur -onlarca metre yükseklikte bir nur dalgası, insani olanı tezahür ederken yukarılara kaldırır. Sonra, çok geçmeden, dünyaya türlü çeşit boyun eğmelerimizden başka bir şey olmayan aldığımız tahsillerden hüsrana uğrayan Ruh uzaklaşır, geri çekilir, geri dönmek için uygun zamanı bekler. Fasilalarla doğarız, bu hikâyeye ne gerçekten bitmiş ne de başlamıştır.

Creusot'da "doğan" ben ona ait değilim. Demiri ruhuma girdi, kuşku yok.

1 Kelimesi kelimesine: Buzlar sarayı (ç.n.).

Caddelerinin milimetrik kesinliği kadar sıcağın dövduğu fabrika kanatları da ürpermekten aciz. Ücretli emeğin bir insanı çalkalayıp durulamak, umudun son damlasına kadar etini bir paspas bezi gibi burmak için yaratıldığı fikri (Yoksulların tükenişi yeniden moda oldu, ki böylece virgülden sonraki santimler kadar bile düşünülmesinler). Öğretmenken bir gül bahçem vardı, Çince hocasıyken bir bulutum ve Fransa'dan arkadaşlar yerine “karahindiba” dediğimiz çimentonun bütün göz kırpmaları. Ama bunu yazarken görüyorum ki doğru başka yerde: Creusot'da doğmadım hiç. Bir grev günü, perondaki bir bankta oturur gibi orada doğmayı bekledim. O zaman peron bana uçsuz bucaksız göründü ve hareketsizlik de en büyük macera.

Uzaklaşıyor siyah kelebek. “Hareketsizliğe” övgüler düzmem sinir sistemini

sarstı. Ama bu cümleyi tercüme edebilirim. Yaşayan bütün dilleri konuşabilirim -gün batımlarının, uyuyan tilkilerin ya da Père Lachaise mezarlığındaki kurşuna dizilenler duvarının sessizce kullandığı dilleri. Bu dünyada her şey canlı, dünya müstesna. Kelebeğin “hareketsizlik” vecdini çağrıştırarak nakşettiği şey, daha kesin bir ifadeyle hareketsizliğin birden belirişi, sıradan hayatın ani ve mucizevi tezahürü. Ne kadar kaynak noktası varsa o kadar da görünüş vardır -anlıyor musunuz? Artık kitap başlayabilir.

Bir ınar yaprağı yere düşer. Bakımsız bırakıldığından kan kaybeder. Çok geçmeden her yanı kanla kaplanır. Soluk alması güçleşir. Ölüm gelir atar, onu tütün kahverengisine boyar. Artık yarı saydam bir kasılmadan ibarettir. Oradan geçen ilk kişi kemiklerini atırdadır. Rzgr geri kalanları sürükler. Ne zaman ki bu ınar yaprağının varlığına şahitlik eden hiçbir şey kalmaz, işte o zaman  yaşımdaki gözlerimin önünde dirilir o yaprak. Sahne 1954 sonbaharında geçmektedir, Saint-Charles kilisesinin